

سرمقاله

❖ جمعه ظهر، جاده‌ی خاش به ایرانشهر. پنج مرزبان وطن که شب را میان گرد و خاک مرزهای کشورمان گذرانده بودند، دیگر به خانه برنگشتند. آن‌ها قربانیان فصل تازه‌ای از جنگ‌اند؛ جنگی که ظاهراً نه از تل‌آویو مستقیماً آغاز می‌شود و نه از واشنگتن، بلکه از همین خاک سوزان سیستم و بلوچستان کلید خورده است. بلوچستان امروز فقط یک جغرافیا نیست؛ خط مقدم پروژه‌ای است که موساد سال‌ها برایش نقشه کشیده؛ تجزیه ایران. هر بمب دست‌ساز، هر سلاح خارجی کشف‌شده در آن، نشانه‌ای است از طرح بزرگ دیگری. اما چرا امروز؟ پاسخ را باید در شکست اهداف اسرائیل در جنگ ۱۲ روزه جست‌وجو کرد. وقتی صهیونیست‌ها نتوانستند تهران را با ترور و موشک و پهپاد به زانو درآورند، نسخه‌های جایگزینی را رو کرده‌اند که یکی از آن‌ها شعله‌ور کردن مرزهای ایران است. «هدف بالاتر دشمن نه صرفاً توقف برنامه هسته‌ای، بلکه نابودی کشوری به نام ایران بود؛ تجزیه به واحدهای کوچک و بی‌دفاع». بلوچستان، با جغرافیای صعب‌العبور و مختصات انسانی‌اش، برای این پروژه نقطه‌ای وسوسه‌انگیز است. از دل‌های آمریکایی تسلاهای سبک و جلیقه‌های انتحاری دست‌تروبیست‌های مرزی، همان قدر سند دخالت خارجی‌اند که پروژه‌های رسانه‌ای غربی برای القای بی‌ثباتی. این هم بخش دیگری از پازل اسرائیل است؛ همان پازلی که عده‌ای خواسته یا ناخواسته تکه‌ی دیگرش را بیانیه‌ی اخیر یک گروه سیاسی نشان دادند؛ بیانیه‌ای که جز پر کردن خساب دشمن کارکردی نداشت. به تازگی پایگاه تحلیلی کریدل (Cradle) نوشت با همکاری اسرائیل و یکی از کشورهای منطقه، «برای مسلح‌سازی جدایی‌طلبان بلوچ، لایه خطرناک تازه‌ای به مناقشات منطقه افزوده است و ایران و پاکستان برای نخستین بار پروتکل‌های مشترک تبادل اطلاعات ضدتروریستی برقرار کرده‌اند». المانی‌تور نیز در گزارشی با اشاره به تحرکات دیپلماتیک تهران نوشت: «ایران پس از جنگ اخیر با گسترش روابط منطقه‌ای، در برابر فشار دیپلماتیک می‌ایستد و همین همگرایی‌های تازه، بخشی از روایت مقاومت ایران است». معنای این جملات روشن است: هرچه اسرائیل برای بی‌ثبات‌سازی بیشتر تلاش کند، ایران متحدان تازه پیدا می‌کند. از منظر تاریخی هم این الگوی سابقه نیست. هر وقت دشمن خارجی نتوانسته ایران را در میدان اصلی مغلوب کند، تلاش کرده آتش اختلافات قومی و مرزی را شعله‌ور سازد. اما از یک پارچگی و ایستادگی ملت ایران در پیوند ایرانی‌ت و دین است؛ ظرف تمدنی چند هزار ساله و مظهر هویت دینی که اجازه نداده‌اند ایران تکه‌تکه شود. همین انسجام، بزرگ‌ترین علت شکست اسرائیل در جنگ ۱۲ روزه بود. دشمن با تمام توان آمده بود تا اراده‌ی ملت ایران را بشکند، اما نتیجه برعکس شد؛ نه فقط اراده نشکست، بلکه دست پر ایران در خیابان و میدان و دیپلماسی به نمایش درآمد. امروز هم آزمون تکرار شده؛ از جبهه‌ی موشکی به جبهه‌ی مرزی. و البته که تجربه نشان داده، ملت ایران در برابر این طرح‌ها یکپارچه‌تر می‌شود. جنگ ۱۲ روزه شاید در ظاهر متوقف شده باشد، اما ادامه‌اش را می‌توان در کمینگاه‌های مرزی، در اتاقک‌های امن تروریست‌ها، در بیانیه‌های تسلیم‌طلبانه و در گزارش‌های اندیشکده‌های غربی دید. تفاوتش این بار این است که ایران امروز آماده‌تر است؛ مردمش متحدتر، و دشمنش درمانده‌تر. ❖

خط‌عبری بی‌ثبات‌سازی

من بعد از جنگ

جهان آمده بود توی دستانم

بعد از بمباران بیمارستان المعمدانی تا دوروز افسرده بودم. هر لحظه تصویر آن پسر بچه‌ای که از ترس چشمش گشاد شده بود و پلک نمی‌زد، جلوی چشمم بود. هربار هم یادش می‌افتمد کاسه چشمم داغ می‌شد. کارم شده بود گریه. فکر می‌کردم بی‌خاصیت‌ترین زن روی زمینم. چرا حتی نمی‌توانم قدر یک آغوش برای آرامش این کودک کاری کنم. و اگر نمی‌توانم، دیگر چه فایده که به درد آرامش بچه‌های خودم بخورم. اما وقتی اسرائیل جنگ را به خانه‌مان کشاند همه چیز عوض شد. یک روز بچه‌هایم از صدایی ترسیدند. فکر کردند خانه‌مان موشک خورده. دویدند بغلم. به محض اولین لیخندی که زدم، آرام شدند. بعد برای‌شان تلوزیون روشن کردم. صدای شبکه پویا را زیاد کردم. با یک کاسه پفک هندی سرشان گرم شد. حس سربلندی داشتم. یاد حرف آقا افتادم که فرموده بود: «جریان زندگی را حفظ کنید.»

به دستانم نگاه کردم. به درد خورده بودند. نه چون بچه‌هایم را آرام کردند. چون جریان زندگی را حفظ کردند. آنوقت بود که حس کردم تمام کودکان غزه را آرام کرده‌ام. انگار جهان آمده بود توی دستانم تا من، برایش کاری کنم.

طیبه مهدی زاده

پیام صوتی آقای حسین خسروپور، یک هموطن ایرانی خطاب به نیروهای مسلح ایران:

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت نیروهای مسلح، برادران هوافضای سپاه، ارتش و تمامی سربازان گمنام امام‌زمان. ما ملت امام حسینیم و ترسی از آمریکا و اسرائیل نداریم و اگر آقای ما، سرور و سالار ما، حضرت امام خامنه‌ای دستور فرمایند، هر لحظه آماده اعزام به جبهه‌ها هستیم. الله اکبر، الله اکبر.

این صدای ملت ایران است

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

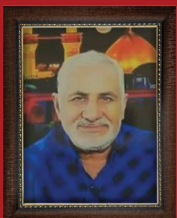
بنده هیچ نظام انقلابی را در دنیا نمی‌شناسم که تا این اندازه در معرض طراحی دشمنان قرار گرفته باشد. جمهوری اسلامی، در مقابل همه‌ی این توطئه‌ها و طراحي‌ها طاقت آورد؛ شاید اگر بشمریم، بیش از هزار توطئه... چه کسی این توطئه‌ها را انجام میداد؟ دستگاه‌های جاسوسی مثل سیا، ام‌آی‌شش و موساد. ۱۴۰۴/۰۳/۱۴

حرکت همدلانه یک مغازه‌دار مشهدی

جلوه‌های همدلی و همبستگی مردم کشورمان در برابر تجاوز رژیم صهیونی به خاک ایران عزیز

این شماره روزنامه تقدیم میشود به

شهید
اسماعیل روستایی

یک ایران، همدل است

